

- 2) Dyrektywę 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że, gdy w tych okolicznościach następuje odmowa skorzystania ze zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) przewidzianego w art. 146 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112, należy uznać, że dana transakcja nie stanowi transakcji podlegającej opodatkowaniu i w związku z tym nie uprawnia do odliczenia VAT naliczonego.

(¹) Dz.U. C 44 z 4.2.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin – Niemcy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydane przeciwko NJ

(C-489/19 PPU) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 1 ust. 1 – Pojęcie „europejskiego nakazu aresztowania” – Minimalne wymogi przesądzające o ważności – Artykuł 6 ust. 1 – Pojęcie „wydającego nakaz organu sądowego” – Europejski nakaz aresztowania wydany przez prokuraturę państwa członkowskiego – Status – Istnienie stosunku podporządkowania organowi władzy wykonawczej – Uprawnienie ministra sprawiedliwości do wydawania indywidualnych instrukcji – Zatwierdzenie europejskiego nakazu aresztowania przez sąd przed jego przekazaniem)

(2019/C 423/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strona w postępowaniu głównym

NJ

Przy udziale: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Sentencja

Pojęcie „europejskiego nakazu aresztowania”, o którym mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono europejskie nakazy aresztowania wydane przez prokuratury państwa członkowskiego, mimo że owe prokuratury są w kontekście wydawania tych nakazów aresztowania narażone na ryzyko bezpośredniego lub pośredniego podlegania indywidualnym poleceniom lub instrukcjom ze strony władzy wykonawczej, takiej jak minister sprawiedliwości, pod warunkiem że te nakazy aresztowania, by mogły zostać przekazane przez te prokuratury, obligatoryjnie podlegają zatwierdzeniu przez sąd, który w ramach tej procedury kontroluje – w sposób niezależny i obiektywny, posiadając dostęp do całości akt sprawy karnej, do których dołączane są ewentualne indywidualne polecenia i instrukcje ze strony władzy wykonawczej – przesłanki wydania oraz proporcjonalność wspomnianych nakazów aresztowania, podejmując w ten sposób autonomiczną decyzję, nadającą im ostateczną formę.

(¹) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.